

951

1832-1886. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και αποφάσεις διαζυγίου. Παραμυθιά (Θεσπρωτία).
Β. Κ ρ α ψ ί τ η ς, *Η ιστορία της Παραμυθιάς*, Αθήνα 1985, σ. 67-74.

952

1833. Συμβιβασμός. Βασαράς (Λακωνία).
Α. Σ γ ο υ ρ ί τ σ α ς, «Αί δικαιοπραξίαι τῶν προγόνων μας», *Μαλεβός* 2/17 (1922), σ. 7.

953

1833. Απάντηση της δημογεροντίας Τήνου στα ερωτήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα κατά τόπους ισχύοντα νομικά έθιμα. Τήνος.
Μ. Τ ο υ ρ τ ό γ λ ο υ, «Η ἀπάντησις τῆς Δημογεροντίας Τήνου εἰς τὰ περὶ τῶν νομικῶν ἐθίμων ἐρωτήματα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης», *ΕΚΕΙΕΔ* 14 (1967) [1970], σ. 210-214. (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 2, σ. 220-224).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

1833, 20 Ιουλίου
«Πρὸς τὸν Β. Ἐπαρχὸν Τήνου
Ἡ τοπικὴ Δημογεροντία Τήνου
Κατὰ συνέπεια τῆς ὑπ' ἀριθ. 330, καὶ ἀπὸ τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου μηνολο-
γουμένης Ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῶν
ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ 122 προσκλήσεώς σας, παραλαβόντες, καὶ συμβουλευθέντες τοὺς προ-
κριτωτέρους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς Πατρίδος μας, ἐσυλλέξαμεν τὰ ἄγαπτα ἔθιμα, τὰ
ισχύοντα πρὸ ἀμνημονεύτου χρόνου εἰς τὸν Τόπον τοῦτον, φυλάξαντες τὴν σειρὰν τῶν
ζητημάτων τῆς ἄνω Ἐγκυκλίου καὶ προσθέσαντες ὅσα ἄλλα ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῶν ἐν
αὐτῇ ὀκτὼ ζητημάτων.

Π ε ρ ῖ Κ λ η ρ ο ν ο μ ί α ς

Ζήτημα 1ον

Σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ πατὴρ ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιά, λαμβάνοντα ἴσον μερίδιον ὅλα ἀνεξαιρέτως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, καὶ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα.

Ζήτημα 2ον

Ὁ πατὴρ ἐχρεώσται ν' ἀφήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του πρὸς τὰ τέκνα του, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐδύνατο μὲν νὰ τὸ διαθέσῃ αὐθαιρέτως ἀλλ' ὄχι ἐκτὸς τοῦ χοροῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων, τῶν συγγενῶν καὶ τῆς ψυχῆς του. Ἐδύνατο δὲ ν' ἀφήσῃ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἐξ αὐτοῦ ἀλλ' ἔδει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον μέρος.



Ζήτημα 3ον

Σύμφωνα με τὸν νόμον ὅταν ἀποθνήσκῃ εἰς ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν κατιόντας, οἱ ἀνιόντες, ἂν δὲν εἶχεν ἀνιόντας οἱ πλάγιοι συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν πлагίους συγγενεῖς ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή, εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτων ἀπάντων, ὅπερ ἦτο σπανιώτατον, ἢ κοινὴ Ἐκκλησία.

Ζήτημα 4ον

Ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ἦτον ἄτεκνον καὶ ἀπέθνησκεν εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, διενέμετο ἢ περιουσία εἰς τρία ἴσα μερίδια, δηλαδή, ἐν ἐλάμβανον οἱ γονεῖς ἢ ὁ γονεὺς τοῦ ἀποθανόντος, ἐν ἢ ψυχῇ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος. Ἀνίσως δὲ οὐδεὶς ἐκ τῶν γονέων τοῦ τεθνεώτος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ζωὴν, ἐμοιράζετο μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν τοῦ τελευτήσαντος, τῆς ψυχῆς του, καὶ τῆς συζύγου κατ' ἴσα μερίδια. Ὅποτε δὲ ἢ περιουσία ἦτο σημαντικὴ καὶ εἰς τὰς δύο ἄνω περιπτώσεις ἀσυμφωνοῦσαν τὰ μέρη καὶ προσδιωρίζον τὸ διὰ τὴν ψυχὴν συνηθισμένον ἢ ἐπροσδιωρίζετο παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐμοιράζετο κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ζήτημα 5ον

Ὅλα τὰ παῖδια ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐκληρονομοῦσαν καὶ τοὺς δύο γονεῖς, λαμβάνον ἕκαστον τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ ἀπὸ τὴν περιουσίας καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τῶν γονέων μὲ μόνην τὴν ἐξαίρεσιν ὅτι ὁ ἐπιζῶν γονεὺς ἐλάμβανεν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐλάμβανεν ἴσον μερίδιον μὲ τὰ τέκνα του.

Ζήτημα 6ον

Μόνον τὸ πρωτοῦλανδρεῦθεν παιδίον θῆλα ἢ ἄρρεν τὸ ὁποῖον ἐπροικοδοτεῖτο ἐπίσης ἠδύνατο ἂν ἐνομίζετο ἀδικημένον νὰ καταβάλῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του εἰς τὴν κοινὴν συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ μοιράσῃ ἕξ ἴσων μὲ τὰ λοιπὰ ἀδέλφια τὴν κληρονομίαν ταύτην.

Ζήτημα 7ον

Ὅταν ἢ θυγάτηρ ἐπανδρεύετο μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς ἐλάμβανεν σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τὴν προικίσουν δίδοντές τῆς ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦτο.

Ζήτημα 8ον

Κατὰ τὴν σύναισιν τοῦ ἀνδρογύνου ἐκποιεῖτο ἰσχυρὰ ἢ προῖξ. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ γάμου, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως, ἢ φθαρεῖσα προῖξ ἔχαιρε προνόμιον ἐπὶ τῶν σωζομένων κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀγαθῶν τοῦ ἀνδρός ...

Οἱ εὐπειθεῖς Δημογέροντες

Ἰάκωβος Παξιμάδης

Ἰωάννης Σαγρέδης

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. Φώσκολος».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Περί Προϊκῶν

ΑΘΗΝΩΝ

